



# नव ज्ञानचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक



बालेनको नयाँ गीत 'जय महाकाली' ले यतिबेला युद्धबन्ना धनाका मन्त्रवाइरहेको छ। शिल्पको केही घण्टा र दिलले यसले केही रेकर्ड रोकेको छ। पहिलो- यो गीत २४ घण्टामा युद्धबन्ना सर्वाधिक पटक हेरेले नेपाली गीत बन्यो। २४ घण्टामै यसलाई ३७ लाख ६३ हजार ८७७ पटक हेरेरहेको छ। यसले दुर्गेश श्याकको २४ घण्टामा १६ लाख ३६ हजार ७५५को रेकर्ड तोडेको थियो। बालेनको यो गीत छिटो ५० लाख ७५ हजार पाउने पहिलो नेपाली गीतमाथ्ये एक बनेको छ।

### आजको विचार...



कपिल सोहानी

आजगी जेठ १ गतेबाट प्रदर्शनमा आउन लागेको फिल्म 'एक नुद्री बादल'को पहिलो गीत 'रेल चुन्को चुन्कोमा' सार्वजनिक गरिएको छ। गीता पोखरेल र इन्द्रकला राईको स्वर रहेको गीतमा संगीत सुनित पाठकको छ भने शब्द हर्क साउदले लेखेका हुन्। फिल्मको प्रचारका लागि तयार पारिएको गीतको भिडियोमा आँपल शर्मा, निशा शर्मा, उषा राजक, सहयोगी अधिकारी लगायतका कलाकारहरूलाई देखाइ सकिन्छ। आँपल र उषाले आकर्षक नृत्य प्रस्तुत गरेका छन्।

१ वर्ष ३१ अंक २४४ २०८२ चैत १५ गते विहार् 2 April 2026, Thursday पृष्ठ संख्या ८ मूल्य रु ५/-

### संक्षिप्त समाचार

**क्रिमियामा सैन्य विमान दुर्घटना : ३५ को मृत्यु (रासस/एपी)**

**भस्को**, चैत १५/रसद्वारा कब्जा गरिएको क्रिमियन प्रायद्वीपमा एक रूसी सैन्य विमान दुर्घटनाग्रस्त हुँदा चालक दलसहित सबै २६ जनाको मृत्यु भएको छ। घटनाले सैन्य उडान सुरक्षामाथि गम्भीर प्रश्न उठाएको छ भने प्रारम्भिक रूपमा प्राविधिक खराबीलाई दुर्घटनाको कारण मानिएको छ। रूसी रक्षा मन्त्रालयलाई उद्घृत गर्दै सरकारी समाचार एजेन्सीहरूले जनाएअनुसार एएन-२६ सैन्य यातायात विमानमा छ जना चालक दल र २३ जना यात्रु सवार थिए। उनीहरूको दुर्घटनामा परेर ज्यान गएको हो। विमानले नियमित उडान गरिरहेका बेला मंगलबार साँझ करिब ६ बजेतिर सेनाले त्यससँग सम्पर्क गुमाएको थियो। उक्त विमान क्रिमियन प्रायद्वीपमाथि निधारित मार्गमा उडिरहेको थियो। सन् २०१४ मा रूसले युक्रेनबाट यो क्षेत्र कब्जा गरेको थियो, जसलाई अन्तर्राष्ट्रिय समुदायले अवैध मानेको छ। दुर्घटनापछि उद्धार टोली परिचालन गरिए पनि घटनास्थलमै सबैको मृत्यु भएको पुष्टि भएको छ। समाचार एजेन्सी इन्टरफ्याक्सका अनुसार रक्षा मन्त्रालयले प्रारम्भिक अनुसन्धानका आधारमा दुर्घटना प्राविधिक खराबीका कारण भएको जनाएको छ।

## आजदेखि एसइई

# पाल्पामा यस वर्ष चार हजार ७ सय ५५ विद्यार्थी परीक्षामा सहभागी हुँदै

### रामचन्द्र रायमाझी

**पाल्पा**, चैत १५/यस वर्षको माध्यमिक शिक्षा परीक्षा अर्थात् एसइई परीक्षा आजदेखि एकैसाथ देशभर शुरु हुँदै छ। विद्वान ८ बजेदेखि हुने परीक्षामा आज पहिलो दिन अंग्रेजी विषयको परीक्षा हुनेछ। परीक्षामा लागि पाल्पामा आवश्यक तयारी पुरा भएको शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाईले जनाएको छ। यस वर्ष पाल्पाबाट ४ हजार ७ सय ५५ परीक्षार्थी परीक्षामा सहभागी हुन लागेको शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाई पाल्पाका प्रमुख प्रेमराज खरेलले बताए। उनका अनुसार छात्र २ हजार २ सय ८३ र छात्रा २ हजार ५ सय १२ जना विद्यार्थी रहेका छन्। नियमिततर्फ ३ हजार ५ सय ६३ र ग्रेड बृद्धितर्फ एक हजार



हजार २ सय ७७ छात्रा रहेका छन्। यसै संस्थागत विद्यालयतर्फ २ सय ९८ जना छात्र र २ सय ३५ जना छात्रा रहेका छन्। यस वर्ष परीक्षाको लागि २६ वटा केन्द्र निर्धारण गरिएको छ। उक्त केन्द्रका लागि २६ जना केन्द्राध्यक्ष, ४६ जना सहायक केन्द्राध्यक्ष, २ सय ४३ निरीक्षक, ५० जना परीक्षा सहायक, ५२ जना विद्यालय सहयोगी र ४ सय ३५ जना सुरक्षाकर्मी परिचालन गरिएको छ। जिल्लामा सबै भन्दा कम ९४ जना चन्द्र मावि चापपानी केन्द्र र सबै भन्दा बढी ३ सय १० दैराडी मावि रामपुर केन्द्रबाट परीक्षार्थी सहभागी हुँदै छन्। यस वर्ष दमकडा मावि केन्द्रबाट एक जना दुर्घटिविहीन विद्यार्थीले परीक्षा दिने छन्।

## आज हनुमान जयन्ती मनाइँदै

**पाल्पा**, चैत १५/ आज विभिन्न कार्यक्रम आयोजना गरी हनुमान जयन्ती देशभर मनाइँदै छ। प्रत्येक वर्ष चैत शुक्ल पूर्णिमाका दिन मनाइने रामभक्त हनुमानको हनुमान मन्दिरमा विशेष पूजा आराधना गरि मनाउन लागिनेको हो। चैत शुक्ल पूर्णिमाका दिन हनुमानको पूजा आराधना गरेमा बल, बुद्धि, विद्या मिल्ने, दुःख र संकटबाट मुक्ति पाइने विश्वास छ। संस्कृत व्याकरणअनुसार 'हनु' धातुमा 'मनुष्य' प्रत्यय लागेर हनुमान शब्द बनेको छ। हनुको अर्थ चिउँडो हो। यो हनु धातुबाट बनेको छ। 'हनु' धातुको अर्थ हिंसा अथवा गति भन्ने हुन्छ। अतः हनुमान शब्दको अर्थ वेगवान् गतियुक्त शक्ति भन्ने हुन्छ। हनुको अर्को अर्थ आज्ञापालक पनि भनिएको छ। त्यसैले पनि हनुमान भगवान् रामभक्त थिए भनिन्छ। भगवान् हनुमानको जीवन्तमा भएका घटनाले हनुमानको व्यक्तित्वलाई सर्व प्रतिष्ठित 'देव' बनाइदियो। भय मन्थुको मूलभूत प्रवृत्ति हो। दुष्ट आत्माको प्रकोपबाट बचाउने वाला शक्तिको

नाम हनुमान हो। पहिले बंजरको नाम स्मरण वा दर्शन अशुभ मानिन्थ्यो। हात्तीलाई शूभ मानिन्थ्यो। हनुमानलाई 'मलमूरत'को रूपमा अथवा शकट मोचकको रूपमा पूजा गर्न थालियो। त्यसकारण बच्चदेखि बृढासम्म सबैले भयबाट मुक्तिका लागि 'हनुमान चालिसा'को पाठ गर्ने परम्परा सुरु भयो। हनुमानलाई वायुका छोरा मानिन्छ। हनुमानले जूनसुकै रूप धारण गर्नसक्ने विश्वास गरिन्छ। शारुद्ध संहितामा एकादस रुद्रमध्ये एघारौं रूप हनुमानको मानिएको छ। रुद्रहरू हनुमान सम्प्रदायको विकास हुनुपूर्व नै अस्तित्वमा आइसकेका थिए। यसरी रामायणभन्दा पूर्व हनुमानको अस्तित्व रहेको शास्त्रीय मत छ। रामायण नै हनुमानका बारेमा जानकारी दिने सबैभन्दा आधिकारिक स्रोत हो। वैदिक शास्त्रीय ग्रन्थमा पनि विष्णु अवतारका रूपमा जन्म लिनुभएका रामचन्द्रलाई सहयोग गर्न शिव अवतारका रूपमा हनुमानले पनि जन्म लिएको वर्णन गरिएको छ।

२ सय ३२ जना विद्यार्थी रहेको इकाई प्रमुख खरेलले बताए। जहाँ नियमित अन्तर्गत साधारणतर्फ ३ हजार ३ सय ३४ र प्राविधिकतर्फ २ सय १७ जना विद्यार्थीले परीक्षा दिने छन्। पाल्पामा वर्षेनी परीक्षा दिने विद्यार्थी घट्दै गएका छन्। अधिल्लो वर्षको तुलनामा यहाँ एक सय १५ कम विद्यार्थीले परीक्षा दिन लागेका शिक्षा विकास तथा समन्वय

इकाई पाल्पाले जनाएको छ। गत वर्षको एसइईमा ४ हजार ९ सय १० जना विद्यार्थीले परीक्षाको लागि रजिष्ट्रेशन भरेका थिए। यो संख्या ल्यो भन्दा अधिल्लो वर्षको तुलनामा बढी थियो। यहाँ २०७६ मा ५ हजार १२ जना विद्यार्थीले परीक्षा दिएका २०७७ मा ४ हजार ८ सय ८४, २०७८ मा ४ हजार ८२, २०७९ मा ४ हजार ५

सय ५४, २०८० मा ४ हजार १ सय ८४ र २०८१ मा ४ हजार ९ सय १० जना जना विद्यार्थीले एसइई दिएका थिए। यस वर्ष जिल्लामा सामुदायिक विद्यालयका ४ हजार २ सय ६२ र संस्थागत विद्यालयबाट ५ सय ३५ जना परीक्षार्थी परीक्षामा सहभागी हुन लागेका छन्। जहाँ सामुदायिकतर्फ एक हजार ९ सय ८६ छात्र र २

चैत २९ गतेसम्म हुने एसइई परीक्षामा यस वर्ष पाल्पासहित दैराजबाट पाँच लाख १२ हजार ४ सय २१ जना विद्यार्थी सहभागी हुन लागेको राष्ट्रिय परीक्षा बोर्डले जनाएको छ। जहाँ नियमिततर्फ चार लाख ४१ हजार ५६६ जनाले र ग्रेड बृद्धितर्फ ७० हजार ८५५ जनाले परीक्षा दिने छन्।

**-बाँकी वार्ता पेशमा...**

## गौतमबुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलमा उडान विस्तारको तयारी

**बैरहवा (सुपन्धेरी)**, चैत १५/गौतमबुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थललाई पूर्ण क्षमतामा सञ्चालनमा ल्याउने लक्ष्यसहित उडान विस्तार र अन्तर्राष्ट्रिय वायुसेवा कम्पनी आकर्षित गर्ने नयाँ रणनीति अघि सारिएको छ। विमानस्थल व्यवस्थापनले आगामी हिउँदे तालिकादेखि अन्तर्राष्ट्रिय उडान संख्यामा उल्लेख्य वृद्धि गर्ने तयारी थालिएको जनाएको हो। विमानस्थलका महाप्रबन्धक श्यामकिशोर साहका अनुसार हाल सीमित रूपमा सञ्चालन भइरहेको अन्तर्राष्ट्रिय उडानलाई व्यवस्थित गर्दै नियमितता दिन विशेष पहल भइरहेको छ। "हामी गामीयामको तालिकादेखि उडान संख्या बढाउने लक्ष्यसहित



वायुसेवा कम्पनीहरूसँग समन्वय गरिरहेका छौं, उनले भने। हालसम्म थाई एयर एशियाको उडान मार्फत बौद्ध धर्मावलम्बीलाई लक्षित सेवा दिँदै आइएको थियो। पछिल्लो हिउँदे तालिकामा सातमा हुँदै दिन सञ्चालन गरिएको उक्त उडानलाई आगामी याममा थप विस्तार गर्ने तयारी भइरहेको विमानस्थल

प्रशासनले जनाएको छ। लुम्बिनी-नयाजला बौद्ध संस्कृतलाई जोड्ने उडान विस्तारको धार्मिक पर्यटन प्रवर्द्धनमा टेवा पुग्ने अपेक्षा गरिएको छ। विमानस्थलको प्रभावकारी उपयोगका लागि 'फिन फ्रिडम' उडान अवधारणा अघि सारिएको विमानस्थलका महाप्रबन्धक साहले उल्लेख गरे। यस व्यवस्थाअनुसार विदेशी वायुसेवा कम्पनीले बैरहवालाई टुलिन्ट विन्दु बनाउँदै तेस्रो मुलुकसम्म उडान सञ्चालन गर्न सक्नेछन्। उदाहरणका रूपमा कतार एयरवेजका वायुसेवाले दोहा-बैरहवा-तेस्रो देश र पुनः सोही मार्गमार्फत उडान सञ्चालन गर्न सक्ने सम्भावना रहेको उल्लेख गरे।

**-बाँकी वार्ता पेशमा...**





# बाल बाटिका

विबन्ध नखता मुरानाई

## ब्यबहारिक शिक्षाका ट कक्षा

उ मभिने थिइ । म एकैले बोलिरहन्थे । म बोलीरहंदा उसले बेलाबेला चलाएका बुझा स्वीकृतिमा चलाएजस्तै लाग्थ्यो । मेरो कुरा उसले सुनी कि भनेर दंग पर्दै म अर्कै बोल्दै गएँ । बढेको पेट सम्झ्नुमाउँदै उसंग एक अर्काका आड र भरोसाका कुरा गरे । जीवनका उकाली र ओरालीका कुरा गरे । दुख र सुखका कुरा गरे । माया र प्रेमका कुरा गरे । उसले टाउकोले भित्तो हान्दा मैले भनेको साँच्चै बुझिँक भन्ने अर्कै बोल्दै गएँ । हिउँसँग सुखदुख बाड्नेजस्तो पेटभित्रको झालकलाइ आफ्नो अन्तरंग बाड्दै गएँ । मेरो शरीरमा आएको परिवर्तनले मलाई नवयौवनवाबाट आमाको समूहतिर धकेल्दै थियो । म सकिनसकी हिँडिरिँदै सायद आर्कभित्र हुँदिएँ गएको बालक हिँडेको हेर्न दिन सफिफर होला । जीवनको नयाँ अध्यायमा मैले परिच्छेदहरु थप्दै गएँ । रंग बदलियो, मेरो जीवनको ढंग बदलियो । सुन्दर जीवनको कल्पना गर्ने मेरो आशा बदलिँदा जीवनलाई बुझ्ने भाषापनि बदलियो । सबैकुरा सरसँगले डोर्थाउनु थाले । आफ्नो नभएर उसकै जीवन बाँचेको अनुभूत गर्न थाले । उसलाई सक्नुन धर्तीमा ल्याउन खानेकुट्टाहरु छोपेर खान थाले । उसले कुराहरु छोपेर लाग्न थाले । कहिले उजस्तै सानो बालकमा आफूलाई रुपान्तरित गरेर उसगै खेलेको कल्पना गर्न थाले त कहिले आमामा रुपान्तरित गरेर जिम्मेवारीको भारी बोकेको कल्पना गर्न थाले । आफ्नो जीवनलाई धेरैतिरबाट सोच्न थाले । देखेर सोचेका कुरालाई विगतमा थन्क्याएर भोगेर सोच्न थाले । उ मभिन्न बढ्दै गयो । म फलन उसकै आउने दिनको कल्पनामा डुब्न थाले, चिनीको चानीमा कसिला दुबैजस्तो । "कानी छ कि गौरी छ, सोफी छ कि चंचले भोरी छ" कस्तो छ कस्तो, अनेक कल्पनाहरु आँखाको पर्दामा आउँदै जाँदै गर्नु थाले । संक्रमा मात्रपनि आफूलाई काउकुती लागेकै हुन थाल्यो । सोच्दा सोच्दै उ मेरो सर्वस्व भइ । म उसका बारेमा सोचेर अघाउनु छोडें । आउने दिन त अर्कै धेरै बाँकी छ किन सरी म मातुलेहमा डुबें होला ? जीवनको नाटक त भन्ने श्रृंगार भएको छ, पाचलाई सहि बाटो देखाउनु सक्नुमा कि नसक्नुमा हेर्न बाँकी नि छ तर किन म सफलता प्राप्तसकेजस्तो गर्न थाले ? बेलाबेला आफूलाई प्रश्न गर्थे । ति सोचाइहरुले मलाई कहिल्यै दुखाएनन बर ब्यबहारमा पलन सिकाए । ति सोचाइहरु मलाई कहिल्यै विभाएनन बर चिन्ताले विभाएका आँखामा नमन भएर बलन आए । म दिनभरी उसगै अनेक कल्पना गर्न थाले । कस्तो अचम्म आत्मो हिँड्नुहुने नभै त्यस्तो कलाइ दिएर आफू बाहिरपनि मन पराउनेछुहुँदै मान्छे । उ अतीमा आइ । आउनुपर्ने समयपन्दा धेरै पछि आइ तर मेरो कक्ष भरी पारेर आइ । उसलाई आँखा बाँझु दिनु थियो देखेर र श्रृंगार भैकेको जीवनको नयाँ अध्यायमा नयाँ परिच्छेद श्रृंगार थियो, ग्रथन थाले । मेरो शरीरमा उ रक्तसंचार भएर आइ । उ रंदा कक्षमा लुकाएँ । उ हंस्ता आँखामा लुकाएँ । यो कुनै मैले देखेको मिठो सपना मात्रै त होइन ? बेलाबेला भर्त्सक्ये तर त्यो विषय नि थियो जसलाई स शरिर देहन मैले करिब करिब १० महिना दुख गरेकि थिएँ । प्रकृतिले जिम्मेवारी दियो, मैले सहर्ष

**साना कुरामा दिमाग नपुेर उसको चित्त दुख्दा थुक्क गोज्याग्री अर्कै आमा भैसकेकि छैनस भन्दै आफूले आफूलाई गाली गर्थे । उबाट सिक्नुपर्दा कहिलेकाहिँ आमामा ओहदाले जिस्काएभै लाग्थ्यो । आफूले पाएको ओहदालाई बलियो बनाउनैका लागिपनि सिक्न थाले छोरीले सिकेजस्तो । परेको बेला आमाले धामी, भ्रांत्री, डाक्टर, बैद्य सबैको भूमिका खेल्नुपर्छ भनेको सुनेकी थिएँ, उसका दैनिक नाटकमा सहभागी हुँदा क्रमशः आफूलेपनि ति भूमिका खेल्न थालें । छुमन्तरले हटेका समस्याले उसमा आमा जे गर्नुपनि सक्छे भन्ने विश्वास बढ्दै गयो तर आमा जे गर्नुपनि सक्ने थिइन सक्छु भन्ने विश्वासले काम गर्थे ।**

स्वीकार गरे तर बहन गर्न सजिलो थिएन नयाँ आमालाई । तैपनि आमाहरुको सपनामा परिणत आमा हुनुका गुणहरु सिक्दै गएँ । सबैभन्दा धेरै सहन सिक्न थाले । बिना कसुर कसैसंग नहार्ने मान्छे उसंग सजिलै हार्न थाले । मेरो आमाहोपी ममता छुटाउनुभएर उमेरमाथि पोषितन थाल्यो । हरेक आमाले आफ्ना सन्तानलाई दिएको राधो संसार मैलेपनि उनलाई दिन थाले । उ बढ्दै गइ । अलिअलि जरकरमक गर्न थाली, पलिन सिकाएँ । उठुलाजस्तो गरी, हात समातेर ताते गर्न सिकाएँ, हिँडन सिकाएँ । उसले केही फरक आवाज निकाल्न थालेपछि मैले बोला सिकाएँ । समयलेपनि हात समातेर केही लेख्न सिकाएँ, थोरै परसम्म देहन सिकाएँ । समयलेपनि धाँरु नपाइ उसलाई पाँचवर्ष हालिदिइसकेछु । हेर्दै हेर्दै उ मुली भइ । बलाइ दिनभरी छोडेर उ विद्यालय जाने भइ । उ विद्यालय गएको दिन अमेरिकन पीडीवाज माइकलफिल्डले पीडीमा गोलड मेडल जितेको थियो । माइकलकै आमाले देखेको सपनाभन्दा कुनै फरक भएन मेरो सपनापनि । उ मेरो मेरो मात्र जिताइको प्रकृति फरक थियो । भोलिपल्टदेखि मपनि विद्यालय जान थाले । फरक त्यति मात्र-उ औपचारिक विद्यालयमा भर्ना भइ म औपचारिक विद्यालयमा भर्ना भएँ अर्थात् छोरोसँगै पढन थाले । उ दिनभरी विद्यालय गएर नयाँ कुरा सिक्ने आउन थाली, म घरमा उसले पढेका कुराहरु उसगै पढन थाले । हरेक शैक्षिकसत्रमा उ पुरानो कक्षा सकेर नयाँ कक्षा चढमा मपनि कक्षा चढेको अनुभूती गर्न थाले । त्यो सक्षता मैलेपनि हासिल गरेको हो भन्न थाले । छोरोसँगै मपनि बलियो बन्दै गएँ, कहिले उसलाई सिकाएर त कहिले उबाट सिक्ने । साना कुरामा दिमाग नपुेर उसको चित्त दुख्दा थुक्क गोज्याग्री अर्कै आमा भैसकेको छैनस भन्दै आफूले आफूलाई गाली गर्थे । उबाट सिक्नुपर्दा कहिलेकाहिँ आमामा ओहदाले जिस्काएँ लाग्थ्यो । आफूले पाएको ओहदालाई बलियो बनाउनैका लागिपनि

सिक्न थाले छोरीले सिकेजस्तो । परेको बेला आमाले धामी, भ्रांत्री, डाक्टर, बैद्य सबैको भूमिका खेल्नुपर्छ भनेको सुनेकी थिएँ, उसका दैनिक नाटकमा सहभागी हुँदा क्रमशः आफूलेपनि ति भूमिका खेल्न थाले । छुमन्तरले हटेका समस्याले उसमा आमा जे गर्नुपनि सक्छे भन्ने विश्वास बढ्दै गयो तर आमा जे गर्नुपनि सक्ने थिइन सक्छु भन्ने विश्वासले काम गर्थे । आकलनभुक्कलेको टाउपनि साबै मिठो र पछिपसम्म सभन्ना लाएकै हुँदोरहेछ । छोरी बढ्दै गइ । आमालेपनि आफूमा ब्यबहारिक ज्ञान बढाउँदै लगे । काम नभएको बेला उसैले खेलन थाले । उसंग खेले नभन्दा मैले मेरा साथीहरूसँग खेलेका गट्टी, सिन्का लुकाइ, कबडी र रीझलाई हट पोटेटो, स्वाइड, सुइझमा रुपान्तरित गर्दै लगे । कहिले उसलाई जितानुनालागि मैले हारेँ, कहिले उसलाई सिकाउनुका लागि मैले हारेँ । अर्कै हारिहेकेँ छु तर जितलाका लागि । अर्कै पछि परिरहेकेँ छु तर अधि जानका लागि । कुनै मनुसुखाइ छैन यो हराइमा । कुनै इनी सधिनै यो हराइमा । कस्तो आनन्द हराइमापनि, कस्तो खुशी हराइमापनि । नयाँ देश र नया परिवेशमा छोरोसँगै म पढ्दै गएँ । छोरोसँगै मपनि बढ्दै गएँ । सिकाइको यात्रामा निरिस्काइ धेरै उकाली चढेँ धेरै ओरालीपनि भएँ । छोरोसँगै पास हुँदै गएर आउ आउ कक्षाको अन्त्य अर्थात् निम्न माध्यमिक तहको शिक्षाको संसारमा उसगै उभिरको छु । उसले विद्यालयबाट प्रमाणपत्र पाइ तर त्यो भन्दा ठुलो प्रमाणपत्र त मैले उनलाई पाएकी छु । धेरै धेरै बढाइ तथा शुभकामना छोरी माध्यमिक शिक्षाको संघारमा उभिएको बेला आउ हामी एकेसाथ हतेमतो गरी । म फेरी तिभो विद्यालयमा भर्ना हुनुछु । तिमीले हिँडने बाटो त तिमी आफूले खन्नुपर्छु म कोदालो समाउनभने पक्कै सिकाउंछु । तिभो जीवनको चालक त तिमी आफू हुनुपर्छु, अन्धकारमा ब्रेक लाउन भने म पक्कै सिकाउंछु ।

-समकालीन साहित्य उटकम

# कबा डा. बासकृष्ण साह

## नदेखिएको रोग

उनले कहिल्यै ठूलो रोगको गुनासो गरेकी थिइन । न त लामो समयसम्म खोकी लागेको थियो, न त ज्वरोले थला पारेको थियो । उनको शरीर बाहिरबाट हेर्दा स्वस्थ देखिन्थ्यो । जीवनमा एउटा अभाव थियो, जुन कुनै रिपोर्टमा देखिएको थिएन । हरेक दिन उनलाई भिन्नभिन्नै खाइरहेको थियो । मध्येको सानो गाउँबाट शहर छिरेकी फण्डे २० वर्षकी सञ्जु, एक सामान्य महिला थिइन । विवाह भएको ६ वर्ष बितिसकेको थियो । घरमा सबैकुरा पूरा थियो । आफ्नै सानो घर, छेत-बारी अनि परिवार चलाउन श्रीमानको सानो ब्यापार । श्रीमानले असाध्यै माया गर्थे । तर एउटा कुरा थिएन, सन्तान । विवाहको पहिलो वर्षमा कसैले केही भनेनन् । दोश्रो वर्षमा घर परिवारले सल्लाह दिन शुरु गरे, "अलि ध्यान दिनुपर्छ ।" तेस्रो वर्षमा के थियो र ? औषधि शुरु भयो । फोलाफार, जिडवुटी, देउता भाकल सबैले स्थान पायो । चौथो वर्षमा सासूको अनुहार बदलियो । पाँचौ वर्षमा छिमेकीहरुको स्वर बदलियो । छैटौ वर्ष पुग्दा त सञ्जुको अस्थमा नि बदनितन थालिसकेको थियो । "तिमीमा नै केही समस्या छ ।" यो वाक्य उनले कति पटक सुनेकी थिई, उनलाई आफूलाई थाहा थिएन । उनीहरु धेरै पटक अस्पताल पुगे । धेरै बढा अस्पताल पनि फेरे । रक्त परीक्षण भयो, हर्मोन जाँचियो, अल्ट्रासाउण्ड गरियो । तर रिपोर्टहरु बारम्बार एउटै कुरा भन्थे, "सबै ठीक छ ।" तर यदि सबै ठीक थियो भने, किन उसको काख खाली थियो ? यो प्रश्नसँगै ऊ हरेक रात निदाउन खोज्थी । तर हरेक रात निदाभन्दा पहिले आँशु आउँथ्यो ।

अस्पताल र डाक्टर फेर्ने क्रममा एक दिन उनी मेरो ओपीडीमा आइपुगिन् । सामान्य जाँचका लागि होइन, थाकेकी भएर । अनि उत्तर खोज्दै । उनको अनुहारमा थकाको भाव प्रष्ट थियो र आँखामा अर्कै एउटा सानो आशा बाँकी थियो । "डाक्टर साब.. सबैले भनेको छ, म ठीक छु... तर किन...?" उनले वाक्य पूरा गर्न सकिन्नन् । त्यो "किन" मा नै उनको पूरै जीवन अडिक्नुको थियो । मैले बिस्तारै इतिहास लिने थाले । उनको महिनावारी-अभियमित । कहिलेकाहीँ दुबाइ-तर सहनसक्ने । पहिले कहिल्यै गम्भीर रोग-थाहा छैन । सबै कुरा सामान्य जस्तो लाग्थ्यो । तर कहिलेकाहीँ चिकित्सामा सबैभन्दा ठूलो संकेत त्यही "सामान्य जस्तो" हुने कुरा नै हुन्छ । मैले केही थप परीक्षण सिफारिस गरें । उनको श्रीमान अलि असन्तुष्ट देखिए । "यसो जाँच त गरिसक्यौँ नि, फेरि किन ?" तर सञ्जुले चुपचाप टाउको हल्लाइन् । शायद उनी अब उत्तर पाउन यति परिक्षण गर्न तयार थिइन । केही दिनपछि रिपोर्ट आयो । त्यो रिपोर्ट हेर्दा म केही क्षण मौन भएँ । त्यो मौनता केवल चिकित्सकीय थिएन, त्यो मानवीय पनि थियो । उनको प्रजनन अड्डामा क्षयरोग थियो ।



**कहिलेकाहीँ दुखाइ-तर सहनसक्ने । पहिले कहिल्यै गम्भीर रोग-थाहा छैन । सबै कुरा सामान्य जस्तो लाग्थ्यो । तर कहिलेकाहीँ चिकित्सामा सबैभन्दा ठूलो संकेत त्यही "सामान्य जस्तो" हुने कुरा नै हुन्छ । मैले केही थप परीक्षण सिफारिस गरें । उनको श्रीमान अलि असन्तुष्ट देखिए । "यसो जाँच त गरिसक्यौँ नि, फेरि किन ?" तर सञ्जुले चुपचाप टाउको हल्लाइन् । शायद उनी अब उत्तर पाउन यति परिक्षण गर्न तयार थिइन । केही दिनपछि रिपोर्ट आयो । त्यो रिपोर्ट हेर्दा म केही क्षण मौन भएँ । त्यो मौनता केवल चिकित्सकीय थिएन, त्यो मानवीय पनि थियो । उनको प्रजनन अड्डामा क्षयरोग थियो ।**

बिस्तारै भने । "क्षयरोग ? तर मलाई त खोकी पनि छैन..." उनको स्वरमा अचम्म थियो । "यो फोक्सोको होइन... प्रजनन अड्डामा भएको हो..." त्यो क्षण कोठाभित्र गहिरो मौनता छाप्यो । उनका श्रीमान पहिलो पटक गम्भीर भए । सञ्जुको अनुहारमा एउटा अजीब मिश्रण थियो । उर, राहत र पश्चाताप थियो । "ठीक हुन्छ ?" उनले सोधिन् । यो प्रश्न सजिलो थिएन । "रोगको उपचार हुन्छ... तर..." मैले वाक्य रोकेँ । कहिलेकाहीँ चिकित्सकले शब्दभन्दा बढी मौनताले कुरा बुझाउँछ । उनले बुझिन् । उनको आँखामा आँशु भरिन थाल्यो । "यदि पहिले थाहा भएको भए...?" उनको स्वर कोँपरहेको थियो । त्यो प्रश्नले मलाई पनि छेड्यो । किमकि यसको उत्तर मसँग थिएन वा थियो । तर त्यो उत्तर कसैलाई राहत दिने खालको थिएन । उपचार शुरु भयो । औषधि नियमित चल्न थाल्यो । उपचारका क्रममा सञ्जु कहिलेकाहीँ म कहाँ पनि आउथिन् । तर अब उनी पहिले जस्तो प्रश्न लिएर होइन, स्वीकारोक्ति लिएर आउथिन् । उनको शरीर बिस्तारै निको हुँदै गइरहेको थियो । तर उनको मनले अर्कै केही गुमाइसकेको थियो । एक दिन उनले

भनिन्, "डाक्टर साब.. अब बच्चा नहुने भए पनि...म बाँच्न त सक्छु है ?" त्यो प्रश्नमा पीडा थिएन, त्यो प्रश्नमा स्वीकार थियो । मैले मुस्कुराएर टाउको हल्लाएँ । केही महिनापछि उनी फेरि आइन् । यसपटक उनको अनुहार अलि फरक थियो । हल्का र शान्त थिए । "हामीले एउटा बच्चा लिने सोचिँहेका छौँ..." उनले भनिन् । त्यो सुन्दा मलाई पहिलो पटक लाग्यो । शायद यो कया पूर्णरूपमा दुबान होइन । उनी उडेर गइन् । टोकाबाट निस्कँदा उनले एकपटक फर्केर हेरेर र मुस्कुराएन् । कुरा बुझाउँछ । उनले बुझिन् । उनको आँखामा आँशु भरिन थाल्यो । "यदि पहिले थाहा भएको भए...?" उनको स्वर कोँपरहेको थियो । त्यो प्रश्नले मलाई पनि छेड्यो । किमकि यसको उत्तर मसँग थिएन वा थियो । तर त्यो उत्तर कसैलाई राहत दिने खालको थिएन । उपचार शुरु भयो । औषधि नियमित चल्न थाल्यो । उपचारका क्रममा सञ्जु कहिलेकाहीँ म कहाँ पनि आउथिन् । तर अब उनी पहिले जस्तो प्रश्न लिएर होइन, स्वीकारोक्ति लिएर आउथिन् । उनको शरीर बिस्तारै निको हुँदै गइरहेको थियो । तर उनको मनले अर्कै केही गुमाइसकेको थियो । एक दिन उनले

-साहित्यपोस्ट उटकम

# आज विश्व अटिज्म दिवस नेपालमा पनि मनाइँदै



**World Autism Awareness Day**

पाल्पा, चैत १८/विश्व अटिज्म दिवस आज नेपालमा पनि विभिन्न जनचेतनामूलक कार्यक्रम गरी मनाइँदै छ। संयुक्त राष्ट्रसंघको आह्वानमा सन् २००८ देखि विश्व अटिज्म जागरूकता दिवसका रूपमा मनाउन थालिएको हो।

अटिज्मको बारेमा सचेतना दिने र त्यस्तो समस्या भएका बालबालिकाको विशेष स्याहारमा जोड दिँदै संयुक्त राष्ट्रसंघको आह्वानमा हरेक वर्ष अप्रिल २ मा यो दिवस मनाइने गरिन्छ। अटिज्मले मानिसको सामाजिक अन्तर्निष्ठा, सञ्चार र व्यवहारलाई असर गर्ने भएकाले अटिज्म स्पेक्ट्रम डिसअर्डर (एसएडी), एक न्युरो डेभलपमेन्टल

समस्याको रूपमा चिनिन्छ। वयस्क जीवनमा असर नपर्दा छुट्टै सोचको रूपमासमेत लिने गरिन्थ्यो तर पछिल्लो समय स्पेक्ट्रम डिसअर्डरको लक्षणले समस्यामा पारेकोले सचेतनाका लागि जागरूकता दिवस मनाउन थालिएको हो। यस दिवसमा अटिज्मको क्षेत्रमा काम गरिरहेका संस्थाहरूले विशेष कार्यक्रमको आयोजना गर्दै आएका छन्।

नेपालमा अटिज्मसम्बन्धित गुञ्जिरहेकाको यकिन तथ्यांक छैन। विश्वमा यसको संख्या भने साठै दुईदुई तीन लाखसम्म रहेको बताइन्छ। अटिज्म जन्मजात हुने एक विशेष खालको समस्या हो। अटिज्मका लक्षण जन्मिनुको तीन वर्षभित्र प्रष्ट रूपमा चिन्न सकिन्छ। फस्ट हेर्दा सामान्य

अवस्थाकै बालबालिका जस्ता देखिए पनि अटिज्म भएका बालबालिकाहरूले अरुलाई वास्ता नगर्ने हुन्छन्। अटिज्म भएका बालबालिकामा पनि छुट्टै विशेषता हुन्छ। समयमा नै उपचार गराउन सके उनीहरूको वृत्तिविकासमा सहयोग पुग्ने चिकित्सकहरू बताउँछन्।

आमा बुवाको उमेर धेरै भएपछि जन्मिएका बच्चाहरूमा अटिज्मको खतरा हुने देखिने गरेको छ। चिकित्सकसँग निरन्तर परामर्शमा रहे अटिज्मको रोकथाम गर्न सकिने बताइएको छ। अटिज्म भएका व्यक्तीहरूलाई सामाजिक रूपमा घुलमिल हुन, सञ्चारको बिचलन, कल्पना शक्ति कम हुने र व्यवहार गर्नमा कठिनाई, खेलहरू खेल्न नजान्ने जस्ता समस्याहरू देखापर्छन्।

## खेलकुद समाचार

### विश्वकप खेले ४८ वटै टोलीको टुङ्गो लाग्यो



**काठमाडौं**, चैत १८/फिफा विश्वकप खेले ४८ वटै टोलीको टुङ्गो लागेको हो। इराक विश्वकपका लागि छनोट हुने ४८औं तथा अन्तिम टोली बनेको हो। मेक्सिकोमा भएको अन्तरमहादेशीय प्लेअफमा बोलिभियालाई २-१ गोलले हराउँदै इराक ४० वर्ष पछि विश्वकपमा छनोट भएको हो। इराकका अली हमादी र आयमन हुसेनले गोल गरे। बोलिभियाका मोडरेसेस पानियागुआले गोल गरे। यसअघि इराक सन् १९८६ मा मेक्सिकोमा भएको विश्वकपमा छनोट भएको थियो। यस्तै चार पटकको विजेता इटाली लगातार तेस्रो संस्करणको विश्वकपमा छनोट हुन असफल भएको छ। इटाली पेनाल्टी शूटआउटमा बोस्निया हर्जोगोभिनासँग ४-१ गोलले पराजित भयो। यसैगरी चेक गणतन्त्र २० वर्षपछि, टर्की २४ वर्षपछि, कङ्गो ५२ वर्षपछि विश्वकपमा छनोट भएका छन्। २३औं संस्करणको फिफा विश्वकप आउँदो जून ११ देखि जुलाईसम्म अमेरिका, मेक्सिको र क्यानडासमा संयुक्त रूपमा आयोजना हुँदैछ। फिफा विश्वकप पहिलो पटक तीन वटा देशमा हुन लागेको हो। प्रतिযোগितामा ४८ वटा टोली १२ वटा समूहमा बाँडिएका छन्।

## अर्थ/कॉर्पोरेट समाचार

### बढ्यो हवाई इन्धनको मूल्य



**पाल्पा**, चैत १८/नेपाल आयल निगमले हवाई इन्धनको मूल्य बृद्ध गरेको छ। निगमले एक विज्ञप्ति जारी गर्दै मंगलबारराति १२ बजेदेखि लागू हुने गरी आन्तरिक र अन्तर्राष्ट्रिय दुवै तर्फको उडानमा फन्डि डोब्लर मूल्यबृद्ध गरेको हो।

निगम सञ्चालक समितिको बैठकले हवाई इन्धन आन्तरिकतर्फ प्रति लिटर ४ एक सय १९ अमेरिकी डलर गर्दै मंगलबारराति १२ बजेदेखि लागू हुने गरी आन्तरिक र अन्तर्राष्ट्रिय दुवै तर्फको उडानमा फन्डि डोब्लर मूल्यबृद्ध गरेको छ। अर्को मूल्य समायाजन नगदसिम्म पेट्रोल, डिजल, मट्टीसेल र खाना पकाउने एलपी ग्यासको भने साविकको मुद्रा मूल्य नै कायम राखिएको निगमले जनाएको छ।

## पाल्पामा यस वर्ष चार...

...परीक्षा दिनेमा छात्राको संख्या बढी छ। यसवर्ष दुई लाख ५७ हजार ९१३ छात्रा, दुई लाख ४४ हजार ८०१ छात्र र अन्य सात जना परीक्षामा सहभागी हुने छन्। जापानको एक परीक्षा केन्द्रबाट २३ जनाले परीक्षा दिँदै छन्।

**बसो छ परीक्षा तालिका**

चैत १९ गते विहान ८ बजेदेखि देशभर एकेसाथ सुरु हुने परीक्षाको पहिलो दिन अनिवार्य अङ्ग्रेजी विषयको परीक्षा सञ्चालन हुनेछ भने चैत २० गते अनिवार्य नेपाली, २२ गते अनिवार्य गणित, २३ गते विज्ञान तथा प्रविधि, २४ गते सामाजिक अध्ययन, २५ गते ऐच्छिक प्रथम खण्डका सबै विषय, २६ गते ऐच्छिक द्वितीय खण्डका सबै विषय र चैत २७, २८ र २९ गते प्राविधिक धारका बाँकी विषयहरूको परीक्षा सञ्चालन हुने छ।

**परीक्षा अनुगमनमा रोक**

बोर्डले यसवर्ष एसईई परीक्षाको सामूहिक अनुगमनमा रोक लगाएको छ। परीक्षा केन्द्र अनुगमनका नाममा विभिन्न सैसङ्गठनका प्रतिनिधि हलमा प्रवेश गर्दा परीक्षा विद्वरेक्ष परीक्षार्थीको लेखन कार्यमा अवरोध पुगेको गुनासो आएपछि बोर्डले सामूहिक अनुगमनमा रोक लगाएको हो। अनुगमनका लागि प्रत्येक जिल्लामा प्रमुख जिल्ला अधिकारीको स्पेसकलमा गठन गरिएको जिल्ला परीक्षा समन्वय समितिमा आधिकारिक प्रतिनिधिबाट परीक्षा केन्द्रको बाहिर मात्र अनुगमन गर्ने बोर्डले निर्णय गरेको छ। परीक्षा हलभित्र दृश्य छायाङ्कन गरी सामाजिक सञ्जालमा राखेर विद्यार्थीमा बिचलन नल्याउन बोर्डले सबैमा आग्रह गरेको छ।

**उत्तरपुस्तिका परीक्षा केन्द्र नै परीक्षण गरिने**

यस वर्ष उत्तरपुस्तिका देशभरका परीक्षा केन्द्र (सेन्टर) मा नै परीक्षण गरिने भएको छ। राष्ट्रिय परीक्षा बोर्डले परीक्षा सकिँएको विषयको उत्तरपुस्तिका ३ दिनभित्र परीक्षा केन्द्रमा नै परीक्षणको व्यवस्था गर्ने निर्णय गरेको हो। अधिष्ठाता वर्षहरूमा केन्द्रबाट उत्तरपुस्तिका इकाईले संकलन गरी अन्तर जिल्ला र प्रदेशमा परीक्षण गर्ने गरिएको थियो। कुन परीक्षा केन्द्रको उत्तरपुस्तिका कर्ना परीक्षण हुने विषय गोप्य रहने गरेको थियो। त्यसो गर्दा नतिजा प्रकाशन गर्न औसतमा साठै दुई महिनाभन्दा बढी समय लाग्ने गरेको थियो। तर यसपटक शिक्षामन्त्री सस्मित पोखरेलले एक महिनाभित्रै नतिजा प्रकाशन गर्न निर्देशन दिएपछि बोर्डले परीक्षा सेन्टरमा नै उत्तरपुस्तिका परीक्षणको व्यवस्था गर्ने निर्णय गरेको हो।

## गौतमबुद्ध अन्तरराष्ट्रिय...

यस सम्बन्धमा नेपाल नागरिक उड्डयन प्राधिकरणले आवश्यक नीतिगत तथा प्राविधिक तयारी अघि बढाएको जनाएको छ। सरकारी तहबाट शीघ्र आवश्यक निर्णय हुने अपेक्षा रहेको महाप्रबन्धक साहले बताए। "अहिले पनि कतार एयरवेजले कतारबाट नभई अन्य मुलुकबाट उडान गरिरहेको छ, हामीले कतार एयरवेजलाई बैरहवाबाट नै फिफ्ट फ्रिडम" अनुरूप उडान गराउने तयारी गरिरहेका छौं", उनले भने, "यस विषयमा शीघ्र मन्त्रिपरिषद्ले निर्णय गरिनेमा हामी विश्वस्त छौं।" उडान संख्या बृद्ध गर्ने अर्को महत्त्वपूर्ण योजनाअन्तर्गत नेपाल वायुसेवा निगमको एउटा जहाज बैरहवामा 'बेस' राख्ने तयारी गरिएको

विमानस्थलका महाप्रबन्धक साहले जानकारी दिए। यसले यहाँबाट अन्तरराष्ट्रिय उडान सञ्चालनलाई नियमित र भरपर्दो बनाउन सहयोग पुग्ने उनले विश्वास व्यक्त गरे। स्पन्देशी निर्वाचन क्षेत्र नं ४ का प्रतिनिधिसभा सदस्य कल्पेया बगियलि अबको केही दिनमा नेपाल एयरलाइन्सले बैरहवालाई बेस बनाएर उडान गर्ने बताए। हाल वैदेशिक रोजगारीमा रहेका नेपाली नागरिकको आवागमन सहज बनाउन विभिन्न चार्टर उडान सञ्चालन भइरहेका छन्। कुवेत एयरवेजले कुवेत सिटी-बैरहवा उडानमार्फत नेपालीलाई स्वदेश ल्याइरहेको छ भने साउदी अरबको दमाबानबाट पनि उडान अनुमति प्रक्रियामा

रहेको जानकारी विमानस्थलका महाप्रबन्धक साहले दिए। उनका अनुसार चार्टरसँगै नियमित उडानलाई पनि समान रूपमा प्राथमिकता दिइनेछ। "चार्टर र नियमित दुवै उडानलाई निरन्तरता दिन हामी प्रतिबद्ध छौं, शीघ्र नियमित उडान सुरु हुनेछ", उनले भने। उक्त पहलले लुम्बिनी केन्द्रित धार्मिक पर्यटन प्रवर्द्धनका साथै वैदेशिक रोजगारीमा जाने नेपाली नागरिकसँगै लागि सहजता ल्याउने विश्वास गरिएको छ। विमानस्थललाई पूर्ण क्षमतामा सञ्चालनमा ल्याउन सके क्षेत्रीय आर्थिक गतिविधि बृद्ध हुनुका साथै समग्र पर्यटन उद्योगमा सकारात्मक प्रभाव पर्ने सरोकार भएकाहरूको अपेक्षा छ। -राधुष

## हार्दिक बधाई तथा शुभकामना



उद्योगी व्यवसायीहरूको दृष्टा समज पाल्पा उद्योग वाणिज्य संघको मत शनिवार सम्पन्न निर्वाचनबाट हाम्रा शुभेच्छुकाहरू सन्धिर मान सिंह अध्यक्ष, वाणिज्य उपाध्यक्षमा रञ्जना कुमारी थापा अर्वा, उद्योग उपाध्यक्षमा मुक्तिराम जि.पि. उपाध्यक्ष (उद्योग) जि.पि., महासचिवमा विनायक महर्जन, कोषाध्यक्षमा अमनप्रसाद श्रेष्ठ, सचिवमा सुरेश गोदार सहित कार्यसमिति सदस्यहरूमा सञ्जय कुमार श्रेष्ठ, विष्णु बहादुर पछाई, किन्दो नेपाल, विश्व कं.सी. नारायण पछाई, नारायण ल्योपाने, किशोर दर्शन बजाज्या, लक्ष्मण रेग्मी, सविन मल्ल, मोहन बहादुर कुँवर, रमेशराज बजाज्या, तिराकार श्रेष्ठ, विदुर चिमिरे, कमल प्रसाद पाण्डे, जीवन पाण्डेय, दिपक चिमिरे, नगाराम नेपाल, समत मिर्वा, दामोदर मैरे, बालकृष्ण बस्न्याल, प्रज्वल राज शाक्य र नम्रता खत्री निर्वाचित हुन भएकामा **हार्दिक बधाई तथा सफल कार्यकासको शुभकामना** व्यक्त गर्दछौं।

**प्रेम मल्ल सचिव** एवं **तानसेन खानेपानी उपभोक्ता समिति** तानसेन, पाल्पा परिवार

**मोहन प्रसाद श्रेष्ठ अध्यक्ष**

हरेक प्रहरका ताजा समाचारका लागि [www.shitalpati.com](http://www.shitalpati.com) क्लिक गर्नुहोस्।

**जिन्चेतना** दैनिकको आधिकारीक वेबसाइट

# शितलपाटी

www.shitalpati.com

डिजिटल पत्रिका